Ե. ՏԱՐԻ ԹԻՎ 4329 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 8 ՅՈՒՆԻՍ 1888 — (Ն. Տ.) 20 ՅՈՒՆԻՍ 1888 — 10 ՇԻՎ.ՎԱԼ 1305

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ԸՆԿ ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան–Խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԵՒ ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱՂԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ս. Պետրոյ համար Տարեկան գահնկան արձան 160
» » վեցամսեայ » » 80
» » եռամսեայ » » 40
Դառաւոց » եւ տեղական » 240
Թղթատարով տարեկան » 120
Դառաւոց համար եւ տեղական թղթատարով վեցամսեայ » 56
Օտար երկիրներ, տարեկան Քրանք 28
» » վեցամսեայ »

Դուռը գրկուած յրդեաց համար ոչ մէկ տեղ պատասխան կու տրուիր եւ ձեռագրները չեն վերադարձուիր

Les annonces sont reçues AUX BUREAUX DU JOURNAL

Ե. ՏԱՐԻ, 8 ՅՈՒՆԻՍ, 1888

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԽՆԴԻՐ ԵԳԻՊՏՈՍԻ

ԱՆԿՈՒՄ ՆՈՒՊԱՐ ՓԱՇԱՅԻ

(Մէկագր. Ծագ. Թարգ., 11 յունիս.)

Նուպար փաշայի պաշտօնանկութիւնը խոհիվին հրամանաւ, թէեւ անակնկալ չի կրնար համարուիլ, այնպէս դէպք մ'է որ կ'երեւի թէ յանկարծակիի բերած է մեր պետական մարդիկը, բայց և այնպէս, յոյժ կարեւոր ազդեցութիւն մ'ունի մեր յարաբերութեանց վրայ եգիպտոսի հետ և եգիպտացին գործոց մէջ չահ ունեցող Տէրութեանց հետ։

«Զորս ու կէս տարի յառաջ հրաժարեցաւ Նեբրիճ փաշա, որովհետեւ չէր ուզած համակերպիլ Սըր Իվիլին Պէյրինկի հրամանին թէ եգիպտացի զօրքեր Սուտանէն կանչուին, և յորժ անտի Նուպար փաշա եղաւ խոհիվին նախարարապետն, այնինքն՝ վարեց եգիպտոսի ներքին գործերն՝ ի նկատի ունենալով անգլիական քաղաքականութիւնը, բայց առանց հրաժարելու ա՛ա պահանջելուէ թէ եգիպտացին չահուց մասին ինք իւր յարմար դատած ուղղութեան պէտք է հետեւի, և պէտք է խոստանայինք թէ Նուպար փաշա միշտ համաձայնակամ յայտնեց և պաշտպանեց իւր այս պահանջում։

«Կացութիւնն անոանելի էր գրեթէ, և զարմանալի է որ Նուպար փաշա կրցաւ երկար ժամանակ տանիլ գործն առանց ձախողանաց։ Բայց յանգանքը վերագրելիչէը բոլորովին Նուպարի, կամ Խոհիվին, կամ Սըր Իվիլին Պէյրինկի, կամ անգլիական կառավարութեան ուրիշ ներկայացուցչաց յԵգիպտոս, այլ մեր (Անգլիոյ) նախարարներուն վարանոտ և անկայուն քաղաքականութեան, Նուպար թերեւս չատանար անգլիական իշխանութեան պարզ գործիքը լինելով, եթէ Անգլիա ի սկզբանէ անտի տրամագրութիւն ցուցներ խոհիվին վարչութեան ամեն գործոց պատասխանատուութիւնն ըստանձնելու։ Բայց Նուպար իրեն յանգիման տեսաւ անգլիացի խոտր մը գործօն և փառասէր պաշտօնեաներ, որք մտքերնին գրած էին ի գործ դնել ա՛նպիսի բարենորոգութիւններ, որք ազգեցիկ խմբակներու եւ անհատներու անհաճոյ լինելէ զատ, բնիկ ժողովրդեան զգացմանց խոտելի էին, մինչեւ իսկ եթէ իմաստուն եւ օգտակար լինէին։ Ձգտարիտ է թէ Նուպար փաշա գործի սկսաւ ա՛ա համոզմամբ թէ եգիպտոսի ապահովութիւնն ու բարեկեցութիւնը կրնան պահպանուիլ անգլիական գերիշխանութեան ներքև միայն, և պատճառ չկայ ենթագրելու թէ Նուպար փաշա փոխուած լինի իւր այս հայեացք։ Գժբախտաբար, անգլիական բաղաքականութեան անհաստատութիւնն այնպէս էր որ իւրզլուածական չարժումներով ու միջամտութիւններով կը զայրացնէր գնուպար փաշա, և ամեն պատահանաւութիւն մերժելովին ալ Նուպար փաշային ծալարեղ գաղափար մը կուտար իւր անձնական կարեւորութեան վրայ։ Վերջերս Նուպար փաշա ևս քան զևս տրամադրութիւն ցուցուց հակառակելու անգլիացի պաշտօնէից կողմէ յանձնարարեալ ինօրինութեանց, ի կերպառութիւն Լորտ Տըֆրինի հռչակաւոր Տեղեկագրով ծրագրեալ բարենորոգմանց, և գեռ մի քանի ամիս յառաջ Նուպար փաշա խիստ պայքար մ'ունենգաւ Սըր Իվիլին Պէյրինկի հետ, Գժտութիւնն այն ժամանակ ծանր հետեւանք չարտադրեց. բայց Նուպար փաշա, որ ճշտապար մարդ մ'է և միանգամայն պարկեշտորէն անձնուէր է եգիպտոսի լաւագոյն չահերուն, եգիպտոսի մէջ իսկ կրնայ չունի, ի բաց առեալ այն ազդեցութիւն զոր կը վայելէ իբրեւ գլխաւոր ներկայացուցիչ անգլիա աչխարհավարութեան։ Նա ցեղով Հայ մ'է, կրօնքով՝ Քրիստոնեայ և կրեթութեամբ Եւրոպացի, և ասելի է ո՛չ միայն Թուրքերուն պաշտօնական հին խմբակին, Մահմետականներուն և ա՛ն Տէրութեանց գործակալներուն որք կը նախանձին անգլիական ազդեցութեան այլ և խոհիվին պալատան ամենազօր շրջանակներուն, երբ հակազդեցաւ թէ Նուպար աւրուած է անգլիական կառավարութեան հետ և անգլիացի պաշտօնատարք ընդ ամենայնի կը նային անոր, իբր անկում անհուսափելի եղած, քան քաղաքական մեր քննագիտութեան օրինաց որովք կը վարին Արեւելքնալք։

«Հարկ չկայ քննելու թէ ինչ ժամանակը խնդիր եղաւ անմիջական պատճառ Նուպար փաշայի անկման։ Նախարարաց խորհրդին մէջ կարծեաց անհամաձայնութիւն մը ծագեր է, յորում խոհիվը Նուպարի կարծեաց հակառակ կողմը բռներ է, և անակնկալ կերպիւ պաշտօնանկ ըլլեր է գնա, քաղաքավարութեան ա՛նպիսի բացակայութեամբ մը որ չատ մը նկատումներով ոգալի է, և որուն առաջքը կ'առնուէր անշուշտ եթէ Սըր Իվիլին Պէյրինկ բացակայ չլիներ։ Ռիազ փաշա կսչուեցաւ նոր նախարարութիւնը կազմելու։ Տարակուսելի է թէ անոնք որ՝ անգլիական և բարեկարգական տեսակէտով՝ դժգոհ էին Նուպար փաշայի եգիպտական քաղաքականութենէն, պիտի կրնա՞ն գոհ մնալ Ռիազ փաշային նախկին պաշտամանի վերադառնալէն։ Ռիազ ունի իւր լաւ ձիլերը, ինչպէս մեր Ալէքսանդրիոյ թղթակից կ'ընդունի, «պարկչտ, խելացի, աշխատասէր» է, և յիրեւէնս այսչափն ալ կարի յոյժ ներզոյզի հանգամանք է, բայց Ռիազ փաշա միանգամայն «անձուկ և յամառ ժորի տեր» է եղեր, և հատանական չէ որ աղատական և յառաջդիմական քաղաքականութեան մը հետեւի, բայց եթէ ընդ ուղղակի ազդեցութեամբ Անգլիոյ, երեկայելու տեղի չկայ որ եթէ անցեալ տարի Նուպար փաշայի Սըր Իվիլին Պէյրինկի հետ վէճի բռնուած միջոցին Ռիազ փաշա գործի գլուխ կոչուէր, պիտի հետաձգէր անգլիական նախաձեռնութեան, և թերեւս իւր ճարտարագործ հակառակորդէն (Նուպար փաշայէն) աւելի հյուծեցուէր պիտի գործակցէր անգլիացի պաշտօնատարաց։ Բայց այն պատեհ առիթը ձեռքէ հանեցինք, և պարագայք այժմ փոխոխեալ են ինչ ինչ կարեւոր նկատմամբք։ Դիտելի է մանաւանդ զի Օսմ. Պատուիրակն յԵգիպտոս, Ղազի Մուխթար փաշա, չանացած է յառաջ բերել եւ բարձրացուէ գուշակած է Նուպար փաշայի անկումն, և այս բան եգիպտացի ժողովրդեան և բնիկ պաշտօնէից կողմէ նկատուած է յայտնի ակ մը Մուխթար փաշայի համար և ձախողութիւն մը անգլիական ազդեցութեան համար։

«... Անգլ. կառավարութիւնն անշուշտ պիտի հասկնայ խոհիվին և անոր չորրդը գտնուողներուն թէ Թողլ չպիտի տանը որ մեքենայութիւններ, ուստի եւ բնին, խափանարար լինին մեր ձեռնարկած գործին։ Լորտ Սալզբըրի կառարեալ տեղեկութիւն ունի արտաքին աչխարհավարութեան վրայ, և գիտէ թէ ինչ ընել պէտք է եգիպտական խնդրոյն վերջագման Թողլ չտալու համար։ Բայց քանիցս ծանր վտանգներու ենթարկեցանք՝ զգուշական բարեդէպ միջոցներ ձեռք չառնելով այլոց յեգիպտոս միջամտութեան դէմ, և աններելի է կրկնել նոյն սխալը։ Եգիպտոսի մէջ մեր զօրութիւն կը կայանայ ո՛չ միայն մեր ֆիզիքական ոյժին վրայ, ո՛չ միայն քաղաքակիրթ աչխարհի մեզ նկատմամբ ունեցած համարման վրայ, այլ և սա՛ իրողութեան վրայ թէ խոհիվին իշխանութիւնը բացարձակապես կախեալ է Անգլիոյ պաշտպանութենէն, Թէվֆիք փաշա պէտք է զգայ թէ ընդդիմադիր նախարարութիւն մը կազմել և հարկաւոր բարենորոգմանց իրագործման համար անգլիացի վարիչներուն քրած չանքերն ի դերեւ հանել փանդաւոր գործ է։ ... եգիպտոսի մէջ քաղաքական արդի կացութեան ապահովութեանն համար անհրաժեշտ է որ, Ռիազ փաշա իշխանութեան վրայ միայ թէ ո՛չ, խոհիվին կառավարութիւն ամեն կարեւոր գործի մէջ առաջնորդուի Անգլիոյ ներկայացուցչաց խորհրդով։»

Ֆրանսայի արտաքին գործոց նախարար Պ. Կոսէն սա հետագրեալ պատասխանեց Պրազիլիոյ կայսրութեան արտաքին գործոց նախարարին, գերութեան ջնջման առթիւ.

«Շնորհակալ եմ Ձեր Վսեմութեան, այն լոյն համար զոր բարեհաճած էր ինձ յայտնել, Պրազիլիոյ մէջ գերութեան վերջնական ջնջման առթիւ. Այս լոյր բովանդակ Ֆրանսայի մէջ յառաջ պիտի բերի համակրական մեծ չարժում մը Պրազիլիոյ նկատմամբ. Ձեզ կ'ուղղեմ թէ՛ իմ անձնական խնդակցութիւնս և թէ հանրապետական կառավարութեան չնորհաւորութիւններն, այն մեծ գործոյն համար զոր կատարեցին Պրազիլիոյ կառավարութիւնն և խնամակալ Իշխանուհին, գերութիւնը բառնալով։»

—Պէկիտաէ կը հետագրուի թէ Եքսբրէս Օրիանի կառամբերն յուլիս 4 էն սկսեալ չարաթն երկիցս պիտի երթեւեկին Փարիզի և Սելանիկի միջեւ։ Թղթատար չորենաւ կառնուածոր երթեւեկութիւն մը հաստատեցաւ Սելանիկի և Կ. Պոլսոյ միջեւ։

—Աւստրոյ Գահաժառանգ Ռուտոլֆ Իշխանին Ակրամի մէջ (Արեւմտեան մայրաքաղաք) արտասանած բանախօսութիւնք լաւ տպաւորութիւն ըրին Մահմետական մէջ։ Իշխանը գովեց խրատական լեզուին գրական արժանիքն և Եուկօ-սլաւ լեզուաց մէջ ըռնած կարեւոր դիրքն։ Հռչակեց խրատական զինուորին քաջութիւնը, բայց ըսաւ միանգամայն թէ Խրատական Ս. Մտեփաննոսի Թագին վրայ մարգարիտ մ'է, եւ այսու հասկցնել ուզեց թէ զԽրատական Ընկերութիւն հետ միացնող կապը չպիտի խզուի ընդունելութեամբ խրատական ազգային կուսակցութեան փափաքած ինքնավարութեան։ Գահաժառանգին եւ Իշխանուհւոյն ուղեւորութիւնն ի Պոսնա ժողովրդային հանդիսանաց մեծ ցոյցեր յառաջ կը բերէ։ Ճանչնս ՀՅ ին Պոսնատեայ հասան, ուր եռանդագին ընդունելութիւն մը գան խոռն բազմութեան մը կոչէ, յորում մեծ թուով կը գտնուէին Թուրք գիւղացիներ իրենց ազգային զգեստներով։ Ռուտոֆ Իշխան Պոսնատեայի քաղաքապետին ժողնալով, չնորհակալութեան քանի մը խօսքեր ըսաւ պատրէն, յետոյ չարունակեց գերմաներէն, և ըսաւ. «Երջանիկ եմ իմ կնոջս հետ գալով այս երկիր, ուր իմացական ու բարոյական ոչխուժութիւնն այնչափ մեծ յառաջդիմութիւններ ըրած է վերջին ժամանակներս։ Կայսեր պիտի հաղորդեմ հաստատութեան և սիրոյ զգացմունքերը զոր յայտնեցիք։» Կէսցէ՛ներով ընդունուեցան այս խօսքեր Իշխանը պտըտեցաւ գլխաւոր եկեղեցիները, մզկիթներն ու սինագոգներն, և Թանգարանը կամ Մուզէոնն, որ կը պարունակէ հետաքրքրաշարժ հնութիւններ, երեկոյին, պաշտօնական հացկերոյթ և լուսավառութիւնք

ՀԱՆԴԻՍԻ ՊԱՂՈՆՅՈՑ ՀԱՄԱԶԱՅՆԱՐԱՆԻՆ

Եռեղ հանդէսներ կատարեցան ի Պոլոնիա (Իտալիա), տեղւոյն Համալսարանին հիմնարկէքի հարիւրամեակին առթիւ. Ամեն երկրաց Համալսարանաց կողմէ պատուիրակութիւններ եկան, զորս իտալացի ուսանողութիւնն ընդունեց հանդիսապէս։ Պատմական թափօրներ կազմուեցան, բանախօսութիւններ եղան, հացկերոյթներ տրուեցան, և Ուժպերթօ Թագաւոր իր ներկայութեամբ պատուեց այս հանդէսներն։ Իտալիոյ և Եւրոպիոյ ամեն կողմերէն խումբ մը պատուիրակներ եկած էր Պոլոնիա, այս կարի հաղուագէպ հանդիսական արարողութիւններէն դիտելու։ Ամեն երկրաց Համալսարանական ուսանողութենէն այս գումարումն չատ երեւելի դէպք մ'եղաւ։ Դիտման և ֆրանսացի ուսանողութիւնը, իրարու պատահելով, չատ քաղաքավար ձեւերով ողջունեցին զիրար։ Իտալացի ուսանողութիւնը մասնաւոր համակրանք ողջունեց Ֆրանսայի Համալսարանական երիտասարդութեան դրօշը, զոր չատեր համբուրեցին, և Ուժպերթօ Թագաւորն ևս, Թափորին մէջ տեսնելով ֆրանսացի պատուիրակութիւնը, պատուեց զայն։ Այլ և այլ ազգէ ուսուցչապետներու ժողովոյ մը մէջ, իտալացի ուսուցչապետ մը լսուներէն ճառ մը արտասանեց, փափաք յայտնելով որ «ժողովրդոց մէջ միակ պայքարը լինի ա՛ն պայքարն որուն կէտ նպատակին են առաքինութիւն և գիտութիւն», երջանի՛կ երազ, Որոշուեցաւ երկու հեռագրեր զրկել, մին ֆրանսական Հանրապետութեան նախագահին, իտալիոյ և Ֆրանսայի Համերաչխութիւնն հաստատող, և միւսը Թրեսերիկ կայսեր, ապաքինութիւն մաղթելու համար։ Պոլոնիոյ Համալսարանին Վերակացուը պատուակալ տիտղոսներ չնորհեց ամեն ազգաց երեւելի ուսուցչապետներուն, գրագէտներուն, գիտնականներուն, արուեստագէտներուն և իրենց հմտութեամբք հռչակաւոր պետական մարդոց ումանց։

Եգիպտոսի լրագիրք կը հրատարակեն պատճէնն նամակին որով Խոհիվը պաշտօնակ ըրած է Նուպար փաշան։ Խոհիվը կ'ըսէ. —

«Մեր մէջ բա՛ իցս պատահած դժբախտ անհամաձայնութենէն պատճառաւ, զձեզ նախարարապետի, պատակն նախարարի և արտաքին գործոց նախարարի պաշտօններէն հանելու գժնդակ հարկին մէջ կը գտնուիմ։»

Թիւֆիդ

Ալէքսանդրիոյ լրագիր մը, Նուպար փաշայի անկման պէդնապատճառ համարելով Սըր Իվիլին Պէյրինկի և Նուպար փաշայի միջեւ ծագած անհամաձայնութիւնը, ոսպես կը պատմէ գործին ելքը.

«Կացութիւնն ա՛նչափ ձգտեալ էր որ ամենափոքր դիպուած մը բաւ էր խզում մը յառաջ բերելու։ Այս դիպուածն ալ հինգշաբթի տեղի ունեցաւ։ Ծ'Ալէքսանդրիա, Ռաս-էթ-Թինի պալատան մէջ, խոհիվին Նախագահութեամբ տեղի ունեցած խորհրդին մէջ, Նուպար փաշա գժտութեան հունը բռնեց։ Նախարարք կը վիճաբանէին անուղղակի որոց վարչութիւնն ուղղակի որոց վարչութեան հետ միացնելու ծրագրոյն վրայ, զոր Նուպար փաշա չերժապես կը պաշպանէր, իւր պաշտօնակցաց ընդունել տալու համար։ Դրժբախտաբար, վիճաբանութեան տաք միջոցին, Նուպար փաշա բարկացաւ և ձայնը բարձրացուց ա՛նպես որ վշտացուց խոհիվը։ Ա՛յս միակ դիպուած բաւ եղաւ պայթեցնելու Վեհապետին եւ Նախարարապետին միջեւ ի ժամուկ Ստացեալ գժտութիւնը։ Նիստը հոն վերջ գտաւ, և նախարարք մեկնեցան Ստացեալ գժտութիւնը։ Նիստը հոն վերջ գտաւ, և նախարարք մեկնեցան յոռի տպաւորութեան մը ներքեւ։ Նոյն երեկոյ, խոհիվը հեռագիր մը ուղղեալ Ռիազ փաշային, տեղեկացնելով զԱլէքսանդրիա հրաւիրեց զնա, և ուրբաթ առաւօտ Նուպար փաշային ղրկեց վերոյգրեալ նամակը, զոր տասնալուն պէս Նուպար փաշա մեկնեցաւ պաշտօնատունէն։»

Եւրոպեան լրագիրք տակաւին կը զբաղին Մակեդոնիոյ Գուկարաց կրած հարստահարութեան գէմ։ Ալպանիացիք Գուկարները կը նեղեն զիր յոյն կղերէն գրգեալ, որոյ նպատակն է երես Գուկարները խեղդին տալ Մակեդոնիայէն։

—Վերջապէս, Մակեդոնիոյ խնդրոյն երրորդ հատուածը կը կազմէ Այնորոյի վանքին գործն, որոյ մասին կը հեռագրուի Կ. Պոլսէ թէ զինուորական դէմքով երիտասարդ և կորովի Ռուսերու Կ. Պոլիս գալն է Այնորոյ երթալը կառավարութեան ուշադրութիւնը գրաւած է։ Այս Ռուսը օտար լեզուներ կը խօսի, և չափագիտական չատ մը կարեւոր գործիքներ ունի։ Օսմ. կառավարութիւնը քննիչ յանձնախումբ մը պիտի ղրկէ Այնորոյ։ Նաև, կայս. կառավարութիւնն իւր փեթերսպուրկի դեսպանին հրամանագիր տուեր է առ Բ. կառավարութենէն «լիակատար տեղեկութիւն» խնդրելու Համար Սեւ Ծովու եղերաց վրայ ամենայն փութանութեամբ կատարած ծովային եւ ցամաքային պատերազմական պատրաստութեանց նպատակին և չարժառիթին վրայ։

—Աւստրիոյ և Ունկարիոյ մէջ կառավարական չրջաբերական մը հրատարակեցաւ, ծանուցանող այս երկրաց Հրեաներուն թէ Անգլիոյ մէջ ա՛նչափ չատ գործատուրք գործել կարօտ կը մնան, որ գործի Համար Անգլիա գաղթող Հրեաք խեղճ կը լինին։

—Փեթերսպուրկէ կը հեռագրեն Ռուբլը յուլիս 10ին։

«Կը ծանուցուի թէ Ձարն, այս ամառ Սմրղանտ երթալու դիտաւորութիւնը թողով, չարժած է՝ նախ և յառաջ՝ տնտեսական նկատումներով, և յետոյ՝ տեղի չտալու Համար զանազան մեկնութեանց, որք Անգլիոյ մէջ կրնային յառաջ գալ՝ Ռուսիոյ Կայսեր այսպիսի մեկ ուղեւորութեան առթիւ։»

—Պ. Պէնյամին Ֆոն Քալլայ, Լվովեան նախկին Աւստրիոյ-Ունկարիոյ և վարչապետ Պոսնա–Հէրսեքի, աւստրիացի և մահմ. Պատուիրակութեանց կողմէ չերմապես չնորհաւորեցաւ՝ Պոսնա-Հէրսեքի նոր կլմատացոյցին առթիւ, որ աւելի քան 40,000 ֆիորինի Հատուցից առաւելութիւն ցոյց կուտայ, Ցորձած նոզքի կայսեր գահաճառին այն պարբերութիւն որ կը ծանուցանէր թէ դրաւեալ գաւառաց ծախքերն

—(41)—

ՅՕՐՅՕՆ ՄԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՎԱՐԺԱՊԵՏԻՆ ԱՂՋԻԿԸ

ՊՈՒԼՍԿԱՆ ՊԱՐՔԵՐ

—Ցաւալի բան, բայց իրաւունք ունիս, [illegible]-Նկէ՛ս։ Վարժապետի մը աղջկան հետ ամուսնանալու սարսռելիութիւնն յանձն առնելդ, ըսեցիր, թարուած ամուսնի մը համարուելու սարսռելիութիւնն ալ յանձն չես կրնար առնուլ այո, այո, պէտք է աղկ դա մը տալիրին, աչքը վախնալ։ քեռի աւելի ես բարկացած եմ։ գիս ըսեր ց որ «ամուսինս գիս պարահանդէս պիտի առնէր բայց ես մերժեցի։» այս ի՛նչ լրբութիւն է։ վարկեան մը մտածելու չէ, Արամ, կը հասկնա՞ս, վարկեան մը, կը կրկնեմ, որովհետեւ գիտեմ որ քիչ մը փոփոխութիւն ես։ Իր մօրը տունը գրկելու է, այն տանեն քիչ մը խելքը գլուխը կուգայ թերեւս, եւ սոխակելու է որ խոտոռանի թէ ո՞վ է իւր սիրահարը։ եթէ չը խոտոռանի՝ Թատրոնական խորհուրդն ամեն բան կրնայ յայտնել տալ իրեն։ Վերջապէս խօսեցնել տուէր ինծի, Արամ, առջի օրէն քեզի ըսի ես, ես այս ամուսնութեան համակարծիք չէի, այդպիսի ծնողքի մը զաւակին ի՞նչ կը յուսաս, ի՞նչ կրնայիր յուսալ եթէ բարձր տեղ մը աղջիկ առնէ մարդ եւ խաղի մը զոհ երթայ, այնչափ չը ցաւիր։ բայց գնա՛ փնտռէ այնպիսի աղջիկ մը որ «աչքը դոց ըլայ» եւ անոր խաղալիքն եղիր, ամենէն ծանր կէսը այս է ....

ԼԶ

Իջուցած էին կառքին պատուհանները վարագոյրները։ Անգրանիկ վարժապետ իւր աղջիկն ու թոռնիկը ո՛առնէր կը տանէր իւր տունն։ Այս էր եղած Արամին հրամանն որ նախորդ գիշեր պէյլին հետ ունեցած տեսակցութենէն յետոյ այլ եւս տուն չէր վերադարձած եւ առաւօտուն կանուխ իւր գրասենեակը կոչել տուած էր իւր աները օրուայ խոսիս հրամայած էր նոյն օրն իսկ անմիջապէս երթալ իւր աղջկին առնել իւր տունը փոխադրել, սպառնալով որ եթէ հակառակէր՝ երեկոյին ի՛նք պիտի «դունչն գուբս ևստեր իրեն աղջկը։» Պատուիրանած էր մերմի պատասխանատուութիւն ու մերմի զայրացկոտ, նախատանօք ու ապտչնքով, բայց ի զուր, գուբս հանած էին գինքն գրասենեակի ծառայողներն, եւ անշուշտ ալեւոր ըլլալուն համար իւր մօրուքը՝ զոյն չէին բզկտած։

Եւ այժմ Աստղիկ, մահացեալ, այն փողոցին ուրկէ անցած էր իւր հարանեկան կառքը նոր կեանքի մը սահմնորհելով գինք, անշուշտ կառքով մը յամրընթաց կը վերադառնար իւր հայրենի հիւղակը։ ալեւոր էր այդ կառքը մեռելակիր կառքին չափ եւ աւելի տխուր ... ո՞վ ըսաւ թէ մահն է մեծ դժբաղդութիւնը։

Վարժապետը նստած էր իւր աղջկան գիմացը, գլուխը կքած գառաւանին վրայ, ոչինչ կը խօսէր, չէր ընդհատեր լռութիւնն որ կը խօսէր ատ՛ը։ Ցակոբիկը միայն ալեհեր անծանօթ ծերուկէն հանդէպ որ «պապուկը» կը յիշեցնէր իրեն, և ի լուր կառքին դղրդիւն, կ'արտասուէր իւր անուշիկ աչուկներով, որոց վրայ մայրիկը կը գոցէր իւր հանդոյցներն։ ո՜հ, այդ մայրիկը գիշեր մը երաժշտութիւն լսել կարծեր էր կառքին թառալուէն լսելով, բայց հիմա ... երբ որդեկին հեկեկանքը կ'ընկերանար այդ խուլ թառալման, մահասարսուռ աղօթքներ լսել չէ՞ր կարծեր որ կը բարձրանան մեռելատան չուրջը ...

Բայց խօսեցաւ Աստղիկ, ի՞նչ կրնար խօսիլ։—մայրը, «ի՞նչպէս էր, ո՛րքան կրօտցեր էր։» Ու յետոյ իւր հօր վրայ գարձնելով խօսքը, ծերացած, փոխուած կը գտնէր։ մօրուքը ձգած էր վարժապետը, անխնամութիւն մը ծագեր էր անոր գէմքին վրայ, ոչ ինչ կը խօսէր, ոչ ինչ կը լսէր, կ'արտասուէր միայն։ Ցակոբիկը ինքն ալ կ'արտասուէր նա ոգելից հառաչ մը։

Ծերունի վարժապետն իւր կողմանէ կը յիշէր այն օրն յորում Ա. ... եանի գծագրչէ-դաստուռն, իւր հաւանութեամբ, եկած էր նկարել աշակերտուհի Աստղիկն պատկերն իւր գեղեցկութեան տիպարը կը յիշէր, կարծես դեռ երէկ ... բայց ո՞ւր էին այժմ իւր աղջկան վարդադէզ այտերն, ի՞նչ չքնքուշ աչեր, Աստուած իմ. այդ մարած անգոյ ճառագայթներն ի՞նչ ունէին իրենց մէջ որ թախանձելով կանգ հօրը սրտին կ'արձագծէին հոն վշտին հուրը։ Բայց վարժապետը ոչինչ ըսաւ երբ Աստղիկ կը հարցնէր թէ ի՛նչպէս գըտած էր գինքը։ «ի՛նչ ես նէ՛ ան ես, աղջիկս, բնաւ չես փոխուեր» կը պատասխաներ, եւ իւր սեւերը չվիմեր ծածկելու համար կը փայփայէր իւր թոռնիկն։ ի՞նչ սիրուն կը գտնար գնա։ անո՛ւմ երջանիկ կ'ըլար ինքզինքը պահ մը, բայց պահ մը միայն, վասն զի երբ թոռնիկը մերթ ընդ մերթ «մամիս, մամիս» կը թոթովէր իւր անունէն խնդրելով հէգ մեծ հայրն յուսահատ տիրութեան մը մէջ կ'ընկղմէր, յիշելով թէ իւր միակ թոռն այս պահուս կը տանէր իւր տունն ուր չկար «մամա» ...

Այդ օր Անգրանիկ Ցինէրճեան անիծեց վարժապետութիւնն, անիծեց ճակատագերն, անիծե՛ց աչխարհը։

Ժամուկէս յետոյ հասած էին Իւսկիւտար, եւ վարժապետին բնակարանը կը պարունակէր ընտանեաց բոլոր անգամներն որոց վրայ հասա մ'աւելցած էր,—թոռնիկը։

Կը քամէին իրենց արտերը միանգամ այսերուն վրայ, ժամերով լրատու փարած ճնացին մայր ու աղջիկ, իրարու կը հառնէին իրենց արտասուքը։ չէին խօսեր, իւրաքանչիւրն կը խօսէին իրենց սեղ եւ կ'ըսէին, կը պատմէին ինչ որ չէին կըրնար իրենք պատմել ....

Ահ ճշմարիտ սիրահարը, մեր մը գըգուանքը ... Ի՞նչ գօրութիւն կար մարն մառներուն վրայ որ հպելով իւր ճակտին ան ան մտածութիւններ կը գաչէին գուբս անկէ։ կը կսէին անոր չրթունքն իւր ճակտին, կը կսէին անգրաժան, իրր գուբս հանելու ժարն զոր կը ծծեն ... Բայց ո՞րը սրբել։ այդ լուսադէմ թոռնի՞կը։ մեծ մայրն անոր վրայ ալ կը խոյանար, կ'առնէր իւր գիրկը, կը հոտուէր, կը խածնէր իւր սրտին այդ հատորիկը։ «որքա՜ն կը նմանէր իւր մօր։» եւ Աստղիկ կը մտածէր։ ինքն ալ օր մը մանուկ էր եղած եւ այն տանեն մայրիկը նոյն գուբգուբանքներն ունեցած էր իւր նկատմամբ։ ա՜հ, երանելի մանկութիւնը։ Ցե՛ս, կը ծիծաղէր անուշիկ, զուարթ՝ երբ այնքան տխուր էր բաղդն, կը խօսար նա, կը ճչէր ու կը թոթովէր «մայրիկ» եւ մերթ անհասկանալի, անորոշ բառ մ'ալ կը տեղ էին իրր «հայրիկ»։

—Ի՞նչ կ'ըսէ կոր, աղջիկս, ի՞նչ կ'ըսէ կոր, հարցուց մեծ-մայրն անհամբեր եւ հրճուանօք։

—Հայրիկ կ'ըսէ կոր, մայր։

—Ի՞նչ հայրիկ, չէ, թոռդ չը սովրի անանկ հօր մը անունը, ի՞նչ հայրիկ, մըրմուաց մտերին վարժապետը, մեկամտաձորն երեսցնելով իւր գլուխը։

ԼԷ

Երեկոյեան ընթրիքէն յետոյ մայրն աղջկան հետ առանձնացած էր իւր սենեակը, վարը թողլով վարժապետն։ ու այս պահուս Աստղիկ նստած այն աթոռակի օրօրոցին գալ որ սենեկին երկու որմերուն անկիւններէն կախուած էր եւ ուր կը ներհնէր նախապատանց մանկիկը, կը պատմէր, ձայնը կոկորդին մէջ խեղդելով, իւր հեռաբերքին մօրը այն պատահարներն որ այս չանկարծական բաժանումն չատ գերած էին։ «բաժնուի՛ր ի՞նչ է։ երեկ-հինգ մէջ տասնի բաներ կը պատահին, նոյնն կը հաշտուիք իրարու հետ եւ այս ալ կը մոռնաք» կը պատասխաներ մայրն անկեղծ չէշտով մը բոլորելով իւր աղջկան «բաժանման» բառին դէմ։ «կամաց, մայր, կամաց ըսէ, կ'արձնայ հիմա» կ'ըսէր Աստղիկ մեղմաձայն, վախնալով որ չը զարթնու մանկիկն, եւ կը շարունակէր իւր սրտայոյզ պատմութիւնը մէկ ձեռքին երեսցնելով օրօրոցին չուանն եւ միւսովն իւր արտասուքը սրբելով։ «հերի՛ք, աղջիկս, հերի՛ք» կ'ըսէր մայրն խնդացնելով իւր աղջկան վրայ որ մերթ կ'երեսէր իւր օրորոցին առջեւ այաթոռն վրայ սիրասէր հայրերներ գրաշխատելով մեծ-մօրն, տեսնել տուր լուսցող գէմքը եւ անոր վրայ մտածել սակն չան։

ՏԻԳՐԱՆ ՔԱՐՄԱՐԱԿԱՆ

(Շարունակ. կ.)

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ամերիկայի հայերը եւ Ս. Էջմիածին

Ամերիկայի հայերը, որոնք ամենահեռու գաղութն են հայկական, ամենահեռու ճյուղն են հայ ազգի ծառի, ամենահեռու զանգվածն են հայ ժողովրդի, ամենահեռու մասնիկն են հայ հոգու, ամենահեռու կտորն են հայ մարմնի, ամենահեռու բաժինն են հայ ընտանիքի, ամենահեռու անդամն են հայ ընտանեկան շրջանակի, ամենահեռու զավակն են հայ մայրենի հողի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային կյանքի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ոգու, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային մտքի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային զգացմունքի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ձգտումների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ցանկությունների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային կարիքների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային պահանջների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային իդեալների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային երազների, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային հույսերի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային հավատի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային սիրո, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ատելության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային վրեժխնդրության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ներման, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային հաշտության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային միության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային համերաշխության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային եղբայրության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային հավասարության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ազատության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային անկախության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնուրույնության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնավարության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնակառավարման, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնորոշման, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխանության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի իրականացման, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի իրականացման համար, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի իրականացման համար պայքարող, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի իրականացման համար պայքարող հայ ազգի, ամենահեռու ներկայացուցիչն են հայ ազգային ինքնիշխան պետականության գաղափարի իրականացման համար պայքարող հայ ազգի

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ Ի ՊԱՏԿԵՐՍ

Մեր ընթերցողները գիտեն, որ Ֆրանսիոյ մէջ հրատարակուած է պատկերազարդ մեծ հատորով մը Հայաստանի պատմութիւնը, որ կը կոչուի «Հայաստան ի պատկերս»։ Այդ հատորին մէջ ամփոփուած են Հայաստանի պատմութեան ամենէն կարեւոր դէպքերը, որոնք ներկայացուած են գեղեցիկ նկարներով։ Հատորին հեղինակն է Ֆրանսայի մէջ ապրող հայ գրագէտ մը, որ ստորագրած է իր անունը «Ա. Ալպօյաճեան» ձեւով։

Ալպօյաճեան պարոնը իր հատորին մէջ ամփոփած է Հայաստանի պատմութեան ամենէն կարեւոր դէպքերը, ամենէն նշանաւոր անձերը, որոնք մեծ դեր մը կատարած են մեր ազգին կեանքին մէջ։ Ան ամէն դէպքի մասին տուած է ճշգրիտ տեղեկութիւններ, որոնք ստուգուած են պատմական աղբիւրներէ։ Ան ամէն անձ

ՓՈՓՈԽ

ՊՐՈՒՍԻԱՅԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԿ

ԿԱՊԻՏԱԼ 1,000,000 ՄԱՐԿ ԳԱՆԱՁԱԳՐԱԾ ԵՎ ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՎԱԾ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ

„ՁԿԱԿԱՊ“

ՏՈՒԳԱՐԱՆ ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է 1782 ԹՎԱԿԱՆԻՆ

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ԲԱԺՆԵՏԻՐՆԵՐԸ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՈՒՆԵՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ԻՐԵՆՑ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՈՒՐԻՇ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՆԵՐԻ ՄՈՏ

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ԲԱԺՆԵՏԻՐՆԵՐԸ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՈՒՆԵՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ԻՐԵՆՑ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՈՒՐԻՇ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՆԵՐԻ ՄՈՏ։ ՁԿԱԿԱՊՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ Է ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՈՎ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ։ ՁԿԱԿԱՊՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ Է ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՈՎ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ։

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ Է 16,000,000 ՄԱՐԿ ՈՍԿԵ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ ԵՎ 1,000,000 ՄԱՐԿ ՈՍԿԵ ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՈՎ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ։

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ԲԱԺՆԵՏԻՐՆԵՐԸ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՈՒՆԵՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ԻՐԵՆՑ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՈՒՐԻՇ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՆԵՐԻ ՄՈՏ։

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ Է 16,000,000 ՄԱՐԿ ՈՍԿԵ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ ԵՎ 1,000,000 ՄԱՐԿ ՈՍԿԵ ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՈՎ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ։

ՁԿԱԿԱՊՈՒ ԲԱԺՆԵՏԻՐՆԵՐԸ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՈՒՆԵՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ԻՐԵՆՑ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՈՒՐԻՇ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՆԵՐԻ ՄՈՏ։ ՁԿԱԿԱՊՈՒ ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ Է ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՎՃԱՐՈՎ ԿԱՊԻՏԱԼՆԵՐՈՎ